

läks süddamesse. Lapsed armastasid tedda, ja temma neid, se olli tuttav assi. Temma lastewannemad ei olnud küll mitte ram-
musad, ei ihho egga hinge polest, waid üks ammo holetusse sisse jäänud rahwas, enna-
mist winast wettind, korristamatta, waesed innimesed ja omma laste kaswatamisse ja õppetamisse polest holetumad küllalt, ja ni-
suggusi on parrako! Eestirahwa seas weel palju leida!

Kuida ööldud, ni pea kui jut kolist tulli, aias Kustaw pea ülesse. „Ma pean sulle kõnnelema,“ ütles temma, „mis mind pari nädala eest wägga rõnustas. Ühhe waese tüttarlapsel ei olnud pastlaid jalga panna ja piddi mitto päwa kolist koio jama. Is-
sal olli küll 10 ja 15 kopp. päwas ärrajua, agga tütrele, wastas temma: „„Kust min-
na need pastlad wõttan? Egga fool kon ei olle, et ärrahüppab. Eks sa lähha siis jal-
le, kui pastlad saad. Egga minna koli pär-
rast ei wõi wardasse joosta.““ Laps pid-
di wait jama. Ma sain sedda kuulda ja

piddasin waggusi nõu. Ühhel hommikul lug-
gesime meie sedda tükki waesest lessest, kes 2
werengit ohwirahha firsto panni, ja ma ütlesin
pärast: Teid on praego 53 last kous, mis teie arwate, kui iggaüks koppel tooks, kas weike Sare Marri saaks pastlad jalga?
„„Se on tõsi,““ küsisid lapsed, „„pär-
rast lõunat tome.““ Nenda olli ka. Mõn-
ned joukamad töid weel 2 ja 3 kopp. ning
mul olli 86 kopp. wastowõtta. Sedda ol-
lid nemmad omma wannematte käest pal-
lunud ja sanud. Sedda ma ei unnusta
ellades ärra. Just sel korral läks siit üks
perremees linna ja ma lastsin pastlad tua,
mis 25 kopp. maksid. Said ka warsi wal-
mis tehtud ja 2 tüttarlast wisi Marri kätte.
Oh sedda rõmo! Warsi olli Marri kolis.
Sedda lapselikko rõmo ollesid sa feikide
filmist isse piddand näggema! Agga 61 kopp.
on üllejäänud, lapsed, kas ostame nende eest
saia? küsisin minna. — „„Ei mitte,““ kost-
sid nemmad, „„mis kasso sest saab?““ —
No kas peame sellega w a e s i d aitama? —